

Galvažudžiai, atsakykit už savo darbus!

Diena po dienos, nedėlia už nedėlios Lietuvos žmonės vis labiau ir aiškiau mato, kod dabartinioji caro valdžia nekam jau nebetikus, kad jau seniai metas ją sugriauti. Žmonės stoja prieš caro valdžią kaip priešas prieš priešą,— ir grait juoda rodyt savo spēkas didžiojo kovo,— grait bus kova, kur darbininkai sutrupint valdžios kietąjį jungą ir įgaus sau laisvę. Dabar kada žmonių galybė augtė—auga,—valdžia vis labiau ir labiau eina menkyn ir, lig neišgydomas ligonis, belaukia tik paskutinės savo valandos. Valdžiai baisiai da norėtus pasilikti senojoj vietoj ir po senovės smaugti žmones. Dabar valdžia, koliaik tai yra dar gana daug spēkų, ropinas kokiu nors budu pirmą laiką išvylioti žmones į atvirą susirėmimą ir tokiu budu nukandinti nesutvirtėjusį da savo priešą kraujo liugnose. Ir ko tik valdžia tam tikslui nedaro? Išvaikė duma, dangybes žmonių areštuoja Maskvoj, Odesai, Peterburge, uvyrtop smerkia kareivių dešimtis, kurie sūkdilo prieš valdžią paduodami žmonėms ranką, uždraudžia visas, kokios tik yra, darbininkų sąjungas, uždaro garbinuosius įėjimus, leidžia policėjai kuobiariausiai apsielt su žmonėmis. Ir ko tik da ir da valdžia nedaro, kad tik pirmą laiką išvylioti žmones į atvirą kovą ir jote nuslopinti. Valdžia dabar tvirtai tiki į provokaciją ir mane pamėnsanti su jos pagelba žmones sau po kojų. Tokia jau dabar valdžios politika. Atsakydami ant let—kokių tamsių valdžios darbų, mes turime žvaizinti žiurėt, kad nepakliutume į jos provokacijos tinklus, turime, kur tik galima, vengti da atviros kovos su ja, saugokimes nelygios ir ankstybos kovos, kurion mus dabar nori štraukti caro valdžia.

Kai kur valdžios bernams ir pavyksta atlikti savo politiką, kur žmonės savo laiką nebuvo pamatę užtiestu tinklu. Tie bernai, kad tik įtikti caro valdžiai, kad tik užitarnauti da daugiau medalių ir sidabrinų rublių, ug piktos dvasios, apspinta nekaltiausius žmones, ir tada bėda žmonėms, kurie pakliuvo į jų dailiai užsleptus spastus,—tada liejas kraujas, voliojas lavonai, vaiteja sušat dvi. Galbut, da tebėra suskretęs nekaltų varguonių

kraujas, kurį Onos atlaiduose (30 Lėpos) praliejo caro budeliai Naujamiestyj.—Praliejo kraujo daug: 4 nušovė, 2 mirtinai sužeidė, į 20 gavo lengvesnių žaizdų. Caro budeliai atsižymėjo,—jiems pilnai pasisekė apgauti žmones, jie stengėsi parodyti, ką gali, ir tuo nugązdinti darbininkus, kad nestreikuotų, kad nekiltų prieš valdžią. Bet nei Tūkstančiai žmonių užklausė: «Už ką gi mus sušaudė?» Ubagėlės, apleizdamos savo vietas su apmaudu šaukė: «Razbaininkais apleido!» Kraujo liugpai, sušaudytųjų žaizdos daugelini žmonių atidarė akis ir daugelis pirmą sykį savo gyvenime prakeikė valdžią, jos tarnus... Naujamiesticčiai! Caro valdžia jus mokino Onos atlaiduose jus neapkęsti. Karštai neapkęskit caro, jo valdžios, visų, kurie bičiuliauja su ja,—renki'ies su jais į kovą, vienykibės! O jums, galvažudžiai,—jums tebuna amžina garbė, jūs porą—trejetą valandų atgal meldetės drauge su žmonėmis stovėdami be kepurių. Po to jūs praliejot nekaltą kraują, ir žmonės jus prakeikė, keikė vaikai, keikė baltos, pražilusios galvos,—jauni, stiprus vyrai siuntė jums pasižadėjimą atkeršyti... Jus laukia žmonių teismas;—jus atsakysit, budeliai, už savo kravinius darbus!

Panevėžio Organizacija Lietuvos
Socijaldemokratų Partijos

Rugp. 2 dieną
1906 metų.

(2000 egz.)

PKM 4368 R2563